

Tijdschrift voor en door (oud-)marechaussees

Marechaussee Contact

5

2022

Marechaussee Contact **23e jaargang | nummer 5** **Oktober 2022**

Marechaussee Contact is een uitgave van Stichting Marechaussee Contact en verschijnt tweemaandelijks.

Aan de inhoud wordt veel zorg besteed, echter noch de stichting noch de redactie aanvaardt enige aansprakelijkheid voor eventuele fouten en/of onvolkomenheden. Door derden aangeleverde inhoud geeft niet noodzakelijk de mening van de stichting of de redactie weer. De redactie behoudt zich het recht voor door derden ingezonden kopij aan te passen, in te korten, of niet te plaatsen.

Voor het overnemen van artikelen, gedeelten daarvan en/of foto's is toestemming van de redactie vereist. Na verkregen toestemming dienen de bron, de artikelkop en de naam van de auteur te worden vermeld.

Redactie

Martin Aalbers
Mieke Bloemheuvel (eindredactie)
Willem Geense
Henk Rijke
Michiel Tattersall
Henk Westland (coördinatie & eindredactie)

Aan dit nummer werkten mee

Frans Meijer
Kees Poelma

Contact met de redactie

Postbus 125, 7590 AC Denekamp
t.a.v. Redactie Marechaussee Contact
redactie@marechausseecontact.nl

Wijzigen van adresgegevens / opzeggen

ledensecretaris@marechausseecontact.nl
(zie verder pagina SMC-informatie
bij administratie en werving)

Vormgeving

Pleun van der Linde,
Content Innovators BV, Den Haag

Druk

Wilco BV, Amersfoort

Aanleveren kopij voor een volgende uitgave

Voor het aanleveren van kopij graag eerst contact opnemen met de redactie.

3	Observaties
4	Agenda Activiteiten voor en door (oud-)marechaussees
4	Nestelpennen Defensie verwelkomt 177 nieuwe officieren Marechaussee-inzet voorafgaand en tijdens Prinsjesdag
6	Ontmoeten Veteranendag KMar en Reünie KMar 2022, 'Gewoon weer samen'
9	Uit 'De Marechaussee grijpt in' Kerkdieven
10	Opleidingen A walk down memory lane
12	1940-1945 'Jan de motorrijder'
14	Uitgelicht Marc Gouswaart, coördinator muziek bij Airborne Wandeltocht: "Een puzzel die we samen moeten leggen"
16	Op missie "Zonder UNIFIL-missie was ik misschien wel een heel ander mens geweest"
19	SMC Eren wat ere toekomt, SMC-detachement bij Prinsjesdag 2022
20	KMar future proof Jij maakt het verschil
23	Herdenken Airborne-herdenking 16 september 2022
24	Herdenken 35e Indië-herdenking Roermond
26	Personalia
27	SMC-informatie

Foto omslag:
Den Haag, 20 september 2022,
Bereden Brigade KMar tijdens Prinsjesdag
Foto: Mediacentrum Defensie | Herman Zonderland

“Expertise professionals onontbeerlijk,”

Afgelopen (zomer)tijd konden we er met z'n allen weer min of meer ongehinderd op uit. De beperkingen als gevolg van COVID leken minder van invloed te zijn, oftewel, de gevolgen meer beheersbaar. Mijn echtgenote Wietske en ik zijn al jaren fervente camperaars en na twee jaar wat dichterbij huis gebleven te zijn, trokken ook wij weer wat verder Europa in. Niet geheel verwonderlijk gingen de gesprekken op de bezochte plaatsen in de diverse landen vaak over hetzelfde onderwerp. De kosten van levensmiddelen, brandstof, elektriciteit, et cetera. Uiteraard ging het over de dreiging vanuit Rusland, maar ook over de maatregelen die overheden hebben getroffen of (nog) niet hebben getroffen om lasten van burgers te verlichten. Kennelijk dus een actueel Europees onderwerp met hier en daar opmerkelijke nationale nuances in de aanpak. Zo is de brandstofprijs per liter in Frankrijk door staatssteun lager en mocht ik in Spanje na vooruitbetaling van 60 euro voor 67 euro tanken.

Ook opmerkelijk is dat het duurder wordt van ons levensonderhoud niet altijd gekoppeld wordt aan eenzelfde oorzaak. Voor de een ligt het aan de oorlog in Oekraïne, een ander wijkt het aan falend nationaal beleid en weer anderen aan de EU of klimaatdoelen. Men is het er wel over eens dat er iets aan deze gevolgen gedaan moet worden, voortkomend uit welke oorzaak dan ook. Zo worden overheden min of meer gedwongen te sturen op effecten in plaats van beleid. Ook omdat de huidige ontwikkelingen als iets tijdelijks worden gezien. Feit is dat door een toenemende verwevenheid van nationale en internationale ontwikkelingen en belangen, oorzaak en gevolg niet altijd even duidelijk met el-

kaar verbonden zijn. Als het doel van een besluit niet duidelijk is, kun je wachten op weerstand en negatieve consequenties. Zonder daarover uit te wijden roept de voorgenomen herziening van het pensioenstelsel in ons land bijvoorbeeld al heel veel vragen op met betrekking tot welk probleem dat dan oplost.

Des te meer is het dus van belang om gevolgen en/of effecten van (voorgenomen) besluiten goed inzichtelijk te maken. Dat vergroot het draagvlak en voorkomt verrassingen. Dit lijkt vanzelfsprekend maar we worden helaas regelmatig geconfronteerd met kwetsbaarheden in onze samenleving en kritieke infrastructuur als gevolg van een verkeerde of geen (volledige) risicoanalyse. Bij een dergelijke analyse mag de inbreng van de professional, vaak de uitvoerder van het besluit, niet ontbreken en kan misschien wel van doorslaggevende aard zijn. Net zoals het rekening houden met verschillende scenario's in de tijd. Terugkijkend had daarmee menig (parlementair) onderzoek voorkomen kunnen worden. En als het besluit eenmaal is genomen, zal diezelfde professional ook de ruimte moeten krijgen daaraan uitvoering te geven of te kunnen handhaven.

In diverse discussies valt ook het belang van het beschermen van onze democratische rechtsstaat te beluisteren. Uiteraard in de context van de oorlog maar ook in het licht van de bestrijding van de georganiseerde misdaad. Het niet financieel kunnen rondkomen van grote delen van de bevolking kan eveneens tot ontwrichting van die rechtsstaat leiden. In alle gevallen gaat het om de dreiging van ontwrichting van onze samenleving in casu maatschappelijke zekerheden en waarden en normen. De overheid richt zich hierbij begrijpelijk in eerste instantie op beheersing van de ongewenste effecten van deze dreiging en zal zich daarna moeten richten op de oorzaken die aan die dreigingen ten grondslag liggen. Voor beleid en uitvoering is de expertise en inbreng van professionals onontbeerlijk maar nog steeds niet vanzelfsprekend.

Artikelen in dit nummer illustreren de expertise van professionals die zich hebben ingezet ter bescherming van de democratische rechtsstaat en onze (internationale) waarden en normen, vaak in de 'frontlinie'. Zoals Jan Schut die zijn inzet en verzet tegen de bezetter met de dood heeft moeten bekopen. Majoor Pim die tien keer ver buiten de landsgrenzen op missie ging.

Ook de verslagen van herdenkingen, reünies en Prinsjesdag geven een beeld van onvoorwaardelijke verbondenheid met onze democratie en rechtsstaat. De instructeurs op het Opleidings- en Trainingscentrum KMar (OTCKMar) die expertise en cultuur overdragen aan nieuwe collega's. En andere verhalen over professionals die zich hebben ingezet voor vrede, veiligheid, recht en rechtvaardigheid.

Ik hoop u samen met al die andere professionals te ontmoeten op onze algemene reünie op 3 november a.s.

André Peperkoorn EMPM
generaal-majoor b.d.
voorzitter Stichting Marechaussee Contact

Donderdag 3 november 2022

Algemene SMC-reünie Bronbeek

De jaarlijkse Algemene Reünie van SMC vindt plaats op Landgoed Bronbeek in Arnhem.

Deze reünie is bedoeld voor zowel SMC'ers als niet-SMC'ers. Het programma (met routebeschrijving) ontvangt u circa twee weken voor de reüniedatum.

De bijdrage voor SMC'ers alsook hun partner bedraagt € 12,50 p.p. (incl. buffet en drie consumpties). Voor niet-SMC'ers en hun partner is de bijdrage € 25,00 p.p. Aanmelden uitsluitend via e-mail of onderstaand telefoonnummer. Vermeld daarbij ook uw woonadres en eventuele dieetwensen.

Locatie: Reünie- en Congrescentrum Kumpulan, Bronbeek

Contact: Gerrit Reloe | 06-30989598 | reuniecommissie@marechausseecontact.nl

Dinsdag 8 november 2022

Reünie beroepslichting 72-6

Locatie: Koning Willem III-kazerne

Contact: ceesvervat@gmail.com

Vrijdag 11 november 2022

Vriendendag Marechausseemuseum

Op uitnodiging Stichting Vrienden van Museum der KMar.

Locatie: Koning Willem III-kazerne

Contact: Peter Coomans | rolinka_peter@kpnmail.nl

Woensdag 16 november 2022

Reünie beroepslichting 71-6

Locatie: Koning Willem III-kazerne

Contact: Evert Kruidhof | kruidhof.e@telfort.nl

Oproep reünie beroepslichting 65-5

Jaap Franken en Herman Juurlink organiseren in april 2023 een reünie voor beroepslichting 65-5. Aanmelden via e-mail.

Contact: jpfranken@ziggo.nl | herenber@zeelandnet.nl

Kijk voor actuele berichtgeving over het al dan niet doorgaan van genoemde bijeenkomsten en reünies op www.marechausseecontact.nl. Ook in de wekelijkse zondagse e-mailnieuwsbrief houden we u op de hoogte.

Ontvangt u nog geen nieuwsbrief? Meldt u dan aan op de website of scan de QR-code.

Defensie heeft er 177 kersverse officieren bij gekregen. Tijdens de zogenoemde 'bullenparade' namen de nieuwe officieren van de landmacht, luchtmacht en marechaussee hun diploma in ontvangst. Dit feestelijke moment vond plaats bij de Koninklijke Militaire Academie op het Kasteel van Breda.

KMA-commandant kolonel René Baksteen stond bij de uitreiking letterlijk dertig seconden stil bij de actualiteit: "Om een stil protest te laten horen tegen de agressie van Rusland." Om daarna het belang en de gevolgen hiervan te schetsen. "Hoe wrang dat ook klinkt, deze oorlog leidt tot groei bij Defensie. Jullie zijn de eerste generatie in dertig jaar die mag denken en doen gericht op groei van de organisatie. Dat gaat gepaard met verwachtingen. Die roepen voor jullie en alle militairen de urgentie op om plannen te maken en die om te zetten in daden."

Ook riep hij de beginnende officieren op om te zorgen voor een veilige werkomgeving. "Zorg ervoor dat de mensen die aan je worden toevertrouwd zich kunnen ontwikkelen. Luister naar ze en dien de militairen die op je rekenen als het spannend wordt."

De uitreiking van de diploma's wordt ook wel bullenparade genoemd. Deze wordt afgesloten met het traditionele

foto: Mediacentrum Defensie | Cinthia Nijssen

'pettenmoment'. Op commando gooien de voormalige cadetten hun pet of baret in de lucht.

De Koninklijke Militaire Academie in Breda leidt al bijna 200 jaar officieren op voor de Nederlandse krijgsmacht. Sinds 2005 maakt de academie onderdeel uit van de Nederlandse Defensie Academie.

Bron: Nieuwsbericht Defensie van 30 september 2022

Marechaussee-inzet voorafgaand en tijdens Prinsjesdag

De Koninklijke Marechaussee was tijdens Prinsjesdag 2022 traditiegetrouw ruim vertegenwoordigd. Zowel te paard, te voet als op de motor leverden collega's een bijdrage. Net zoals in 2019 verliepen de voorbereiding en marechaussee-inzet weer zoals gebruikelijk, waaronder de oefeningen van de Bereden Brigade op het Scheveningse strand en het Lange Voorhout en de operationele en ceremoniële inzetten tijdens de derde dinsdag van september zelf.

foto's: Mediacentrum Defensie

Veteranendag KMar en Reünie KMar 2022

'Gewoon weer samen'

Uw scribent moest een paar jaargangen van *Marechaussee Contact* doorbladeren om de laatste 'complete' veteranendag terug te vinden. Die was inmiddels vijf jaar geleden; in 2017 vond de 18e Veteranendag KMar plaats op de Koning Willem III-kazerne, waarbij op het square een grote feesttent was neergezet waarbinnen zich de gehele gebeurtenis afspeelde. De meesten van u zullen zich dit nog wel herinneren. Dit jaar was het thema 'Gewoon weer samen' en had betrekking op de (23e) Veteranendag KMar alsook op de Reünie KMar die 's middags plaatsvond. | Door: Willem Geense

Als gevolg van de voortdurend wisselende coronamaatregelen en de grote verbouwingsoperatie op de kazerne, is het inmiddels vijf jaar geleden dat de veteranendag daar kon worden gehouden. Zo vond het ene jaar de veteranendag plaats in Theater & Concert Orpheus in Apeldoorn en het andere jaar was een – uitgekleden – dag met alleen een paar kransleggers de enige optie. Maar nu, op zaterdag 1 oktober 2022, weer een echte, complete Veteranendag KMar op de Koning Willem III-kazerne in Apeldoorn! De reden voor zaterdag in plaats van de traditionele vrijdag: alleen zonder aanwezigheid van de grote aantallen leerlingen en cursisten op de kazerne, is het mogelijk om zoveel mensen te ontvangen en te voeden. De projectorganisatie vroeg zich overigens wel af of deze verschuiving naar de zaterdag invloed zou hebben op de bezoekersaantallen.

De Veteranendag KMar wordt direct gevolgd door de Reünie KMar. Na jarenlange bouwactiviteiten op de kazerne en het gereedkomen van het grote nieuwe lesgebouw 46, is het nu mogelijk de grote aantallen deelnemers – na elkaar – op één locatie onderdak

te bieden. Het thema van deze dag 'Gewoon weer samen' is na de moeilijke afgelopen vijf jaar wel duidelijk: veteranen en reünisten samen op één locatie en op dezelfde dag. De jaarlijkse Veteranendag KMar heeft nu alweer voor de 23e keer plaatsgevonden maar de combinatie met de grote Reünie KMar (voor niet-veteranen) wordt om de vijf jaar georganiseerd, dit jaar voor de 2e keer.

Gebouw 46

Al voor het ontvangsttijdstip van 09.30 uur komt de toestroom van veteranen op gang. Wat direct opvalt bij binnenkomst is de grote hoeveelheid nieuw en imposant materieel dat op het square staat opgesteld. Voor de ontvangst moet iedereen naar het nieuwe grote lesgebouw dat nummer 46 draagt, ter herinnering aan het oude, zo vertrouwde lesgebouw dat hier ooit stond. Op de luchtfoto van de kazerne in het programmaboekje zie je pas hoe groot het gebouw is. Twee oude lesgebouwen passen er makkelijk in. Het nieuwe lesgebouw blijkt van binnen al net zo overweldigend te zijn. Volgens de projectorganisatie staan er op deze 1e oktober ongeveer 700 personen 'in de

voeding' en die vinden makkelijk een plekje in de grote, transparante centrale ruimte terwijl er ook op de bovengalerijen voldoende ruimte is. Op diverse plekken in het imposante gebouw staan de bekende stands van onder andere het Marechausseemuseum, het Thuisfrontcomité, het Fonds Sociale Zorg, de Marechausseevereniging en natuurlijk onze Stichting Marechaussee Contact. In totaal telde ik dertien stands. Alleen maar met de bekende en vertrouwde standhouders.

Opening door veteranenambassadeur

Om 10.45 uur opent generaal-majoor Marty Messerschmidt (PCKMar én

veteranenambassadeur) de dag en heet iedereen van harte welkom. In heldere bewoordingen licht hij het thema van deze veteranendag nog eens toe en benadrukt dat iedereen naar deze dag heeft uitgekeken. In zijn openingswoord vertelt hij ook over zijn eigen ervaring tijdens zijn missie in Afghanistan en wat de impact van uitzending op de familie heeft.

Messerschmidt bedankt de Projectgroep Veteranendag KMar van negen man/vrouw sterk die het – samen met KMar-reservisten, standhouders en vele anderen – allemaal gefikst heeft. Zonder iemand te kort te willen doen, wordt er een van die harde werkers uitgelicht: reserve eerste luitenant Arie Buikema, die als coördinator al voor de negende keer deel uitmaakt van de organisatie. Hij ontvangt uit handen van de generaal – voor het front van de troep en onder luid applaus – een welverdiende tevredenheidsbetuiging.

Herdenking

Rond de klok van 11.00 uur begint de verplaatsing te voet naar het monument buiten de poort. Er staan de gebruikelijke tenten met stoelen klaar, maar veteranen die in het complete veteranententue verschijnen worden vriendelijk maar nadrukkelijk verzocht pelotonsgewijs in het gras aan te treden. De druilerige regen zorgt voor wat bedenkelijke gezichten, maar alles went.

Bij het monument vinden de kranslegging en herdenking plaats voor de gevallen en omgekomen veteranen vanaf de Tweede Wereldoorlog. Het gaat dan om personeel van de drie bloedgroepen Koninklijke Marechaussee, Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie. Het bekende monument werd op 26 oktober 1949 onthuld door Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Wilhelmina.

De herdenking is als vanouds een plechtig gebeuren, waarbij ook de Standaardwacht en het Orkest Koninklijke Marechaussee aanwezig zijn. De plechtigheid wordt ook dit jaar toegelicht en aan elkaar gepraat door ladyspeaker Monique Nieuwenburg van bureau Protocol. CKMar luitenant-generaal dr. Hans Leijtens valt bij zijn aankomst drie

ereroffels ten deel, gevolgd door de Mars van de Jonge Prins van Friesland. In zijn toespraak blikt Leijtens niet alleen terug, maar wijdt ook woorden aan de oorlog in Oekraïne; een oorlog op het Europese continent die wij vandaag de dag eigenlijk niet meer voor mogelijk hadden gehouden. "Wat het verdere verloop van deze oorlog ook gaat worden: als er in de toekomst weer een beroep op het Wapen wordt gedaan, staat de Koninklijke Marechaussee ook daarvoor klaar", aldus CKMar. Daarna wordt de krans ter nagedachtenis aan de omgekomen veteranen aangedragen door leerlingen van het OTCKMar en vervolgens op de standaard geplaatst door postactief veteraan Kees Kortlever en veteraan in actieve dienst adjudant Peter Wolfs.

Na het signaal Taptoe, een minuut stilte, het signaal Voorwaarts en het

Wilhelmus, defileert men individueel of in groepjes langs het monument onder passende muziek van het Orkest KMar. Inmiddels is het opgehouden met regenen.

Terug in het lesgebouw

Het wordt even dringen bij de bar in het grote lesgebouw nadat de paraplu's zijn uitgeschud en de natte jasjes zijn afgeklopt. Maar Defensie horecaorganisatie Paresto is op volle sterkte aangetreden waardoor alles soepel verloopt. Van luitenant Buikema verneem ik later dat er op deze dag in totaal ongeveer 1200 personen aanwezig zijn geweest. Het verschuiven van de vrijdag naar de zaterdag heeft geen nadelige gevolgen gehad voor de opkomst; sterker nog, er waren dit jaar méér reünisten dan de vorige keer. Al gauw komen de verhalen los en overall worden de oude grijze cellen ►

- weer afgestoft: "In welk jaar zat jij nou bij Brigade Rotterdam?" Later blijkt dat ze elkaar helemaal niet van deze brigade kennen maar van werving.

Buiten is ook genoeg te doen

Omdat het grote square dit jaar helemaal beschikbaar is voor de staticshow en er ook geen leerlingen aanwezig zijn, is er volop gelegenheid in alle rust het tentoongestelde materieel te gaan bekijken. Overal staat enthousiast personeel om tekst en uitleg te geven. Ook de nieuwe sportaccommodatie is te bezichtigen.

Overal worden foto's en selfies gemaakt want er is veel te zien: een securityhond, een supersnelle patrouilleboot op bijbehorende oplegger, drones en

zelfs een hypermoderne robothond die zijn kunstjes vertoont. Ja, er is veel gemoderniseerd de laatste jaren. Wel vragen sommigen zich hardop af of het Wapen daar wel genoeg personeel voor heeft. Voor de veteranen met een hang naar vroeger zijn er de re-enactmentgroepen in authentiek uniform en oude Nekaf's en Moto Guzzi-motoren. Omdat de veteranendag zich op een beperkte plek afspeelt, zie je een voortdurend heen en weer golven van bezoekers waardoor het nergens dringen wordt. Vanaf 12.30 uur kan in het KEK-gebouw aan de overzijde, een voortreffelijke rijstmaaltijd worden gebruikt. Iets waar men inmiddels echt aan toe is. Voor vele veteranen is ook dit gebouw nieuw.

Einde veteranendag en begin reünie

Het einde van de Veteranendag KMar gaat om 13.30 uur naadloos over in de Reünie KMar. Deze is bestemd voor alle postactieven of het nu militairen, burgers of voormalig dienstplichtigen zijn. Omdat er ruimte genoeg is, hoeven de veteranen na de maaltijd niet op stel en sprong de kazerne te verlaten waardoor er een prima en gezellige mix ontstaat tussen de verschillende groeperingen. Van de 33.000 dienstplichtigen die tussen 1945 en augustus 1996 bij de KMar gediend hebben, zijn er ook velen die later beroeps zijn geworden, waardoor de eventuele scheidslijnen al helemaal vervagen. Kortom, het was weer een prachtige en gedenkwaardige dag daar in Apeldoorn.

Foto's

Tijdens deze dag zijn 's morgens veel foto's gemaakt door het Mediacentrum Defensie. Uiteraard foto's van formele handelingen maar ook van leuke onderlinge momentjes. Voor die laatste hadden we graag meer ruimte in dit artikel genomen, maar die kunnen wij helaas niet tonen. Dit komt door de regels van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) waardoor bij publicatie, vooraf toestemming nodig is van de geportretteerden; iets wat bij zo'n evenement nauwelijks te realiseren is.

Van het middagedeelte met veel oud-dienstplichtigen zijn kennelijk geen officiële foto's gemaakt, maar met de grote hoeveelheid aanwezige mobiele telefoons zal hier wel ruimschoots zelf in zijn voorzien. Toch iets om bij de volgende reünie beter te regelen. Gelukkig toont de omslag van de uitnodiging Reünie KMar een fraaie foto uit de gloriejaren van onze dienstplichtigen.

(foto: www.marechausseenostalgie.nl).

Kerkdieven

Welk geloof men ook heeft, ieder zal een kerkdief verafschuwen als een weerzinwekkende misdadiger, ja, ik neem aan, dat zelfs een ongelovige zich vol walging afkeert van een individu, dat de pieus geofferde centjes, soms door de armste mensen, steelt om ze te eigen bate aan te wenden.

Men kan medelijden hebben met de arme slokker, die uit honger een brood steelt, bewondering voor de dief, die een miljoen weet te bemachtigen, men kan slechts afschuw hebben voor de man, die in het huis sluipt, waar men de Schepper aanbidt en daar met een lijmroedje de centen uit een offerbus licht.

En toch waren er veel kerkdieven. Onophoudelijk kwamen aangiften binnen van het lichten van offerblokken. Het is ook zo'n gemakkelijke diefstal. De kerk is altijd open en op bepaalde uren geheel verlaten. Het is juist het vertrouwen, dat zo mooi is, die open kerk en de zekerheid, dat niemand er over zal

denken er iets uit weg te nemen. En die ploerten, want dat zijn het, maken misbruik van dat vertrouwen, ze sluipen de kerk binnen en stuk voor stuk halen ze met hun kleverige stokje cent voor cent naar boven om ze even later misschien te verdrinken.

De beruchtste van die ploerten was een zekere S, die toen mijn marechaussees hem grepen al meer dan twintig vonnissen wegens kerkdiefstal had ondergaan. Hij was bezig geld uit een offerblok te halen met lijmroedjes. S was geen jonge man meer, zo om en bij de zestig en had zijn leven verdeeld tussen het stelen in kerken en het zitten in de gevangenis. Hij was een brutale, onaangename vent, die zich nota bene tijdens het verhoor beklagde door de marechaussees niet met u en mijnheer te worden aangesproken. Ik was toevallig op het brigadebureau, toen hij dat zei en werd zo verontwaardigd over de brutaliteit van die schoft, dat ik hem in duidelijk Nederlands vertelde, wat ik van hem dacht.

Een maand later, ontving ik een dienstbrief met een zeer gevarieerde inhoud. In een schrijven van het Departement van Justitie, met een onderschrift van de Inspecteur der Kon. Marechaussee (om bericht) en weer een onderschrift van mijn divisiecommandant (ook om bericht); 2e een brief van S, geschreven in de gevangenis, waarin hij zich bij de minister beklagde over de onheuse woorden die ik hem had toegevoegd; 3e een kattelbelletje van de minister van Justitie zelf, waarin deze wenste dat de betreffende officier zich zou verantwoorden en er zijn afkeuring over uitsprak, dat een gelovig man als S zo kras was toegeproken. Onder dit kattelbelletje stond een paraaf.

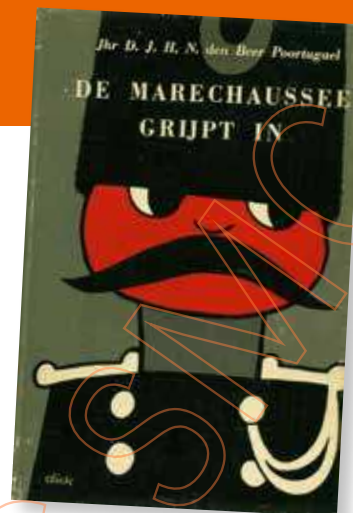
Nu ging m'n lamp uit. S een gelovig man!! Ik herlas zijn klacht, die ik maar ten dele gelezen had en jawel deze stond verderop vol met bijbelteksten en godvruchtige woorden. En dat was geschreven door de beruchtste kerkdief. En om vooral zeker te zijn dat ik de zaak niet en bagatelle zou beschouwen, stond er in de brief van het Departement nog vermeld, dat de paraaf van de minister zelf was.

Ik deed echter niet, wat ik verondersteld was te doen, ik viel niet flauw. Maar wel klom ik in de pen en antwoordde, dat ik S een brutale schoft had genoemd en dat ik daar geen woord van terugnam. En onder mijn handtekening stelde ik de opmerking, dat deze handtekening van de districtscommandant zelf was.

Na er een nacht over geslapen te hebben, vond ik toch wel, dat ik iets te ver was gegaan en belde mijn chef op met het verzoek mij de brief te retourneren, waaruit ik de laatste opmerking weg wilde laten. Maar ik was te laat. De brief was reeds naar Den Haag, verzekerde de divisiecommandant mij lachend, met zijn onderschrift: "Gezien en doorgezonden aan de Heer Inspecteur der Koninklijke Marechaussee te 's Gravenhage onder mededeling, dat de handtekening van de districtscommandant van hemzelve is."

En later hoorde ik, dat de Inspecteur er een soortgelijke formule op had gezet. Het is prettig dienen, als je weet, dat je chefs achter je staan. Van die klacht heb ik nooit meer iets gehoord.

Oorspronkelijke tekst uit:
'De Marechaussee grijpt in' (1954)
door jhr. D.J.H.N. den Beer Poortugael

A walk down memory lane

Heeft u ook nog een oud uniform thuis hangen? Een doosje met medailles, schildjes en knopen met een springende granaat of een ordner met de brief van commandant OCKMar aan uw ouders dat u veilig bent aangekomen in Apeldoorn? MLV-diploma's of tevredenheidsbetuigingen keurig in een map om ooit aan de kleinkinderen te laten zien? Voor wie even een uurtje terug wil in zijn of haar (opleidings)tijd of juist voor de eigen toekomst wil weten waar we qua ontwikkeling vandaan komen, is de Traditiekamer OTCKMar op de Koning Willem III-kazerne de perfecte, leerzame snoepwinkel. | Door: Henk Rijke

"In deze ruimte komen de verhalen vanzelf", benadrukt kapitein Michiel Tattersall. Michiel beheert al bijna tien jaar de collectie die voor menig bezoeker hoog op het lijstje staat bij een reünie. "En het is vooral geen dependance van het Marechausseemuseum", voegt hij er lachend aan toe. "Het is militair cultureel erfgoed waarvoor commandant OTCKMar in 2013 deze ruimte beschikbaar heeft gesteld."

Van toiletgebouw tot plaats delict

We staan in gebouw 42; een klein gebouw, maar met een rijke historie. Als deze muren toch eens konden spreken. Het was oorspronkelijk in gebruik als toiletgebouw, in de tijd dat de legeringsgebouwen nog geen eigen toilet-ruimten hadden. De Koning Willem III-kazerne had er daar vier van: een achter gebouw 21 en 22, een achter gebouw 23, 24 en 25, een achter de keuken die ook voor personeel van gebouw 38 mocht worden gebruikt en dus gebouw 42 ten behoeve van gebouw 39 en 40. Nadat de legeringsgebouwen eigen toiletvoorzieningen hadden gekregen, is gebouw 42 in gebruik genomen als donkere kamer voor de toenmalige foto hobbyclub en deed later dienst als 'plaats delict' tijdens

praktijklessen voor de recherche cursus. Na het opheffen van de Recherche-school kwam het gebouw leeg te staan, waarna het zijn huidige bestemming als Traditiekamer OTCKMar kreeg.

Nylonblauwe zwembroek

Michiel waakt met zorg over de bijzondere collectors items: "We hebben uiteraard een aantal uniformen waarin de leerlingen ooit de lessen volgden. De opleiding Reserve Officieren en Kader (ROEK) komt hier weer tot leven. Radio's, de nylonblauwe zwembroek, de gypies, een blikje blanco, het staat allemaal uitgestald naast de gamel waarin je de gekookte aardappelen nog bijna ruikt en de 'tafelgerei-uitrusting veld' voor het opleidingskader in het bivak. En echt heel bijzonder: een groene stalen US M1 buitenhelm met blauwe MP-opdruk. Het model is uit de Tweede Wereldoorlog en is daarna kort gedragen bij de parate KMar. Als er

brand uitbreekt, is die helm het eerste dat ik in veiligheid breng."

Het moet gezegd, bij het zien van het houten model waarmee de werking van het pistool of de handgranaat werd uitgelegd tijdens de lessen wapenleer, komt de schietbaan in het Orderbos meteen in mijn gedachten. En anders helpt het bord dat de route ernaartoe aangaf zeer zeker ook. In speedmars naar de schietbaan, schieten met pistool en/of karabijn en zodra we terug waren op de kazerne verder met

Militair cultureel erfgoed in goede handen bij kapitein Michiel Tattersall

een lesje Rechtspleging Land- en Luchtmacht (RLLU), een lesje rangen en standen of de exercitie perfectioneren. Rechts uit de flank – mars. En voor wie zijn zoon of dochter eens een hint wil geven over hoe een klerenkast ook ingedeeld kan worden, ligt de Persoonlijke Standaard Uitrusting (PSU) al keurig in gelid klaar. Happy days.

TK 33 West

“Het mooiste van deze ruimte is eigenlijk het plezier dat alle bezoekers eraan beleven”, weet Michiel. “De ogen van menig oud-collega beginnen te twinkelen als ze de Topografische Kaart 33 West ontwaren. De ochtendsport over de hei bij Garderen, de kilometers kaartlezen richting Speuld en Ermelo en zeker ook de daarbij opgelopen blaren blijken dan toch nog ergens ver weg in het geheugen te zijn opgeslagen.”

Ik moet Michiel gelijk geven, je zou bij het zien van zo’n 24-uurs pakket zo weer in de berm van de weg een oven-tje graven, voldoende kleine, en vooral droge takjes verzamelen en de messtin vullen met de inhoud van het gevechtsrantsoen. In mijn geheugen altijd voorzien van bruine bonen, maar dat zal aan mijn geheugen liggen. Daarna even uitrusten in je slaapzak M58 op het vertrouwde militaire veldbedje, wachtend op het volgende alarm van het kader. Je wist, het kan nooit lang duren voor er weer een Thunderflash afgaat en je weer snel het schuttersputje in moet.

Bedrijfshistorie

Het is goed te merken, Michiel is trots op alle verworven items. “We hebben de plicht om spullen zoals deze zorgvuldig te bewaren. Het is eigenlijk onze bedrijfshistorie die jong en oud hier kan bezichtigen.” De collectie bestaat voornamelijk uit privébezit. Michiel: “In principe wordt er in verband met de kosten en het onderhoud niet uitgegaan van bruikleen. Dat werkt in de praktijk erg lastig.”

Zoals al aangegeven, de Traditiekamer OTCKMar is een snoepwinkel waar de herinneringen boven komen zonder dat de zweetdruppels van de hindernisbaan tussen je overall kruipen. En de huidige

leerlingen zijn uiteraard ook meer dan welkom. Gepland of spontaan zoals kortgeleden een groepje cursisten van de HRB-opleiding het oude bijstandstenuw kon bewonderen. Eén telefoontje naar Michiel en de deur van gebouw 42 gaat van het slot. Om daar te kun-

nen zien hoe het was en daarmee te ervaren wat voor prachtige ontwikkeling ons opleidingscentrum, van Depot KMar tot Opleidings-, Trainings- en Kenniscentrum KMar de afgelopen decennia heeft doorgemaakt. Best leerzaam.

'Jan de motorrijder'

Deel 59 uit de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'

Door: Henk G. Westland, luitenant-kolonel b.d.

“Heeft zich in verband met vijandelijke actie door moedig en beleidvol optreden onderscheiden en daarmee het belang van het Koninkrijk gediend als koerier van een belangrijke verzetsorganisatie op de Veluwe. Hij nam deel aan vele zogenaamde droppings van wapens en onderhield het contact met andere verzetsorganisaties in het Westen des lands. Op zijn vele gevaarlijke tochten toonde hij zich een koelbloedig en beleidvol verzetsman.”

Zo luidt de postume toekenning van het Kruis van verdienste aan Jan Schut bij KB van 20 januari 1953, nr. 17.

Jan Schut (22), na de capitulatie afgeweerd als dienstplichtig korporaal van de Rijdende Artillerie, tekent in juni 1940 een verbintenis voor zes jaar als marechaussee te voet bij het Depot Koninklijke Marechaussee te Apeldoorn om daar aan zijn opleiding te beginnen. Echter, de Koninklijke Marechaussee is per 5 juli 1940 een burgerkorps geworden, en krijgt Jan per die datum eervol ontslag uit de vrijwillige militaire dienst. Overigens is per 25 juli de naam van het korps door de bezetter aangepast: “So heisst es z.B. ‘Marechaussee’ und nicht ‘Königliche Marechaussee’.”

Na een spoedopleiding van een maand wordt marechaussee Schut geplaatst bij Brigade Aalten. In april 1941 volgt een overplaatsing als marechaussee te paard naar Eskadron Arnhem. Nadat de eskadrons in het voorjaar van 1942 zijn opgeheven, wordt Schut geplaatst bij Brigade Hardenberg. Bij de politiereorganisatie per 1 maart 1943 wordt hij aangesteld als wachtmeester van de Staatspolitie en ingedeeld bij de ‘Marechaussee (Gendarmerie)’, groep en post Hardenberg. Hierna volgen in juni 1943 een detachering in Apeldoorn (waarschijnlijk bij de gemeentepolitie), in januari 1944 een detachering bij de groep Staphorst.

Jan komt uit een sociaal bewogen gezin. Op vaders boerderij aan de Kuipersdijk 12 in Apeldoorn vinden

vanaf 1941 joden al een schuilplaats in een onder de koestal ingerichte geheime kelder. Wanneer Jan verlof heeft, is ook hij bezig met hulp aan onderduikers. Tevens sluit hij zich op enig moment aan bij de illegale organisatie Ordedienst (OD) in Apeldoorn.

Via illegaal werker Ab Kleissen komt Jan, toen gedetacheerd in Staphorst, in januari 1944 in contact met Joop Abbink, leider van een pas opgerichte knokploeg. Abbink: “Daar hij belast was met de wacht op ‘t Distributiekantoor aldaar heeft hij medewerking verleend bij overvallen op dit bureau. Eens kwam hij met een weekend in Apeldoorn met ‘t voorstel Staphorst weer te kraken, als hij wacht had. Hij zou zich dan laten neerslaan. Doordat hij toen plotseling overgeplaatst werd, ging ‘t plan niet door.”

Een paar weken later komt Jan met een tip dat bij de Staatspolitie in Apeldoorn Duitse pistolen zijn aangekomen. Een vriend van zijn jongste broer, Piet van Polen, werkt daar en die kan meer informatie geven. Abbink werkt het plan verder uit en ook de administrateur van de wapenkamer doet mee. Dat is maar schijn want die informeert de *Sicherheitspolizei* (Sipo). Gelukkig kan Piet de knokploeg op tijd waarschuwen.

Doktersbriefje

Jan heeft verkering met Willemina Kruitbosch en op 8 juni kondigt het stel hun op 11 augustus voorgenomen huwelijk aan en ook dat hun toekomstig adres Lutten zal zijn. Jan is namelijk per 1 juli overgeplaatst naar Slagharen.

Jan Schut wordt geboren op 8 juni 1918 in Apeldoorn, zoon van een landbouwer. Hij groeit op in een Nederlands-hervormd gezin, volgt na de lagere school nog twee jaar Ambachtschool en gaat werken als landbouwer. Voor zijn dienstplicht meldt Jan zich in oktober 1938 bij het Korps Rijdende Artillerie (KRA) in de Willemskazerne te Arnhem. Hij wordt opgeleid tot bereden kanonnier en bevordert tot korporaal. Na de afkondiging van de mobilisatie op 28 augustus 1939 verplaatst het KRA zich naar de omgeving van Helmond, waar begin 1940 het korps wordt gemotoriseerd: tractoren en vrachtauto's vervangen de paarden.

Op de dag van de Duitse inval op 10 mei 1940 krijgt het KRA, als deel van de Lichte Divisie, opdracht richting Vesting Holland te vertrekken. In verband met de Duitse luchtlandingen bij Moerdijk en Rotterdam komen er nieuwe opdrachten. Op 13 mei zijn eenheden van het KRA betrokken bij gevechten om de stad Dordrecht. Uiteindelijk zijn de betrokken eenheden van de Lichte Divisie en het KRA teruggenomen achter de Merwede waarop spoedig het bericht van de capitulatie volgt. Over de persoonlijke inzet van korporaal Schut zijn geen bijzonderheden bekend; hij gaat op 26 mei met groot verlof.

Maar behalve trouwen, neemt Jan nog een ander besluit. Nadat hij op 12 juni weer met verlof naar Apeldoorn is gegaan, meldt hij zich zogenaamd ziek. Dokter Piekema uit Ugchelen, die de illegaliteit in Apeldoorn steunt, helpt hem met een verklaring dat hij lijdende is aan een maagkwaal. De lopend patiënt is nog wel enkele malen teruggeweest in Hardenberg om spullen op te halen. Zijn groepscommandant hierover: “Bij zijn eerste bezoek deelde Schut mij mede, dat naar zijn oordeel de ziekte niet van langen duur zou zijn. De laatste keer dat hij hier is geweest, was 10 september.” Bij een van deze bezoeken ziet Jan kans zijn dienstrevolver uit de afgesloten wapenkast mee te nemen, maar laat wel de wapentas achter, zodat de verdwijning niet wordt opgemerkt.

Ondertussen zijn Jan en Willemina getrouwd en wonen in bij haar ouders aan de Hattenscheweg 44 in Apeldoorn.

Omstreeks mei 1944 komt de knokploeg van Abbink onder landelijk verband (LKP); Abbink zelf wordt KP-leider Gewest-Oost in Gelderland. Na de geallieerde landingen in Normandië in juni 1944 groeit het besef dat naast het overvallen van distributiekantoren, ook verkenningen en sabotage tot het illegale werk zullen behoren. De eerste grote wapendroppings in verband hiermee vinden plaats op de Veluwe: de eerste van 28 op 29 augustus op het veld 'Yew' onder Putten, waarna er nog vele volgen, ook op andere velden en uiteraard ook buiten de Veluwe. Kort daarop komen opdrachten tot spoorwepsabotage van 'Frank' (Van Bijnen), Landelijk Sabotage Commandant te Rotterdam.

Koerier op lange afstand

Jan Schut treedt toe tot de KP in Apeldoorn en staat ter beschikking van de Gewestelijk Sabotage Commandant-Oost, in het bijzonder voor de koeriersdienst tussen Apeldoorn en Rotterdam. Ook onderhoudt hij persoonlijk contact met andere KP-groepen. Daarbij treedt 'Jan de motorrijder', gekleed in marechaussee-uniform, bijzonder koelbloedig op, "waarbij hij zich niet ontzag om, als zijn benzine voorraad niet toereikend was, deze met een rubberslang uit de tanks van stilstaande vijandelijke auto's aan te vullen." Daarnaast neemt hij deel aan het ontvangen van een aantal droppings op het veld 'Yew'. Jan werkt niet alleen als koerier voor de (L)KP maar ook voor andere organisaties, zoals de OD onder gewestelijk commando van luitenant-kolonel b.d. Barendsen en de 'Vrije groep Narda'.

In september 1944 gebeurt er veel op de Veluwe. Naast droppings, distributie van wapens en sabotage van de spoorlijnen, wordt hulp verleend aan ontsnapte Britse en Poolse militairen na de verloren strijd om de brug bij Arnhem. Dat allemaal onder dreiging van razzia's door de bezetter om arbeiders te krijgen voor het aanleggen van stellingen om en nabij de IJssel tegen de naderende geallieerden legers.

Door die geallieerde opmars trekken ook Duitse politiediensten noordwaarts. Zo verschijnt op 23 september in Apeldoorn een nieuwe formatie *Sicherheitspolizei*, het *Einsatz-kommando Apeldoorn*, bestaande uit Belgen, Duitsers en Nederlanders afkomstig uit Antwerpen. Deze niemand en nietsontziende groep onder commando van *SS-hauptsturmführer* Fielitz, neemt zijn intrek in een villa aan de Mr. Van Rhemenslaan en zal snel slachtoffers maken.

Verraad

De Narda-groep wordt geleid door leraar Meinarda (Narda) van Terwisga (25), onder de schuilnaam 'Juffrouw Jansen'. De groep is actief met hulp aan onderduikers en geallieerde vliegtuigbemanningsleden, namaken van persoonsbewijzen, bezorgen van distributiekaarten, verzamelen van wapens en ze beschikt over een zender. Een van de groepsleden is een leerling van haar, boekhouder L'Ecluse (21) uit Amsterdam. Op enig moment vertrouwt zij hem niet meer en laat hem geen klussen meer doen. L'Ecluse merkt dat hij wordt achtergesteld en uit wrok geeft hij op 29 september aan de Sipo de namen van de groep prijs, van wie hij de volgende morgen hun woonadressen aanwijst. 's Middags arresteren twee Sipo-agenten in burger Narda in haar ouderlijk huis, blijven posten en houden iedereen aan die aan de deur komt.

Terwisga hierover: "O.a. kwam 's middags ook voor mij 'Jan de motorrijder', Jan Schut, die 'Juffrouw Jansen' spreken wilde. Hij wilde mij eenige formulieren brengen, die ik in verband met het wapentransport, dat op 2 oktober naar Rotterdam zou plaatsvinden, zou ondertekenen. Deze Jan Schut was niet aan L'Ecluse bekend, doch doordat hij 's middags bij mij kwam, werd hij gearresteerd, daar hij een revolver bij zich had en verschillende papieren."

Er volgen die avond meer arrestaties en ook worden twee 'piloten' ontdekt, een Engelsman en een Amerikaan. De gearresteerden worden in de villa aan de Mr. Van Rhemenslaan verhoord en vastgezet. Jan Schut laat niets los over de hem bekende, uiterst belangrijke contactadressen.

Zingend de dood in

Op maandag 2 oktober om 05.00 uur, worden onder leiding van Fielitz acht mannen, waaronder de twee geallieerde militairen, met auto's overgebracht naar 'Het Apeldoornsche Bosch'. In deze voormalige joodse psychiatrische inrichting is een *erholungsheim* van de *Waffen-SS* gevestigd. Bij aankomst staat daar al een executiepeloton klaar. Sipo-man Dirckx: "Even wil ik hierbij opmerken het trotsche gedrag, van één der gevangenen, de commandant van de verzetsbeweging, genaamd Barendsen, die, toen hij met de andere mannen voor het vuurpeloton stond opgesteld, zijn jas openmaakte en het Wilhelmus aanhief, hetgeen door de anderen werd overgenomen." Ter intimidatie van de Apeldoornse bevolking laat Fielitz de lichamen van de doodgeschoten mannen op verscheidene straathoeken in Apeldoorn neerleggen en hangt ze zelf een bordje om hun nek met daarop 'Terrorist'. Het lichaam van Jan heeft op de Nieuwstraat, hoek Badhuisweg gelegen. Diezelfde dag zal in Apeldoorn een grote razzia worden gehouden om jongens en mannen op te pakken voor graafwerkzaamheden bij de IJssellinie.

Jan Schut is begraven op begraafplaats Heidehof te Ugchelen en in 1984 herbegraven op Ereveld Loenen. Zijn naam staat op vijf oorlogsmonumenten, te weten in Apeldoorn (2x), Beekbergen, Hardenberg en Markelo.

Joop Abbink (1916-2013) wordt op 10 oktober bij een grote razzia gearresteerd en overleeft drie concentratiekampen. **Meinarda van Terwisga** (1919-1997) overleeft concentratiekamp Ravensbrück maar lijdt haar verdere leven aan oorlogstrauma's. Beiden zijn in 1953 onderscheiden met de Bronzen Leeuw. **W. L'Ecluse** wordt door het Bijzonder Gerechtshof in 1946 ter dood veroordeeld, welke straf wordt omgezet in een levenslange gevangenisstraf en later weer in jaren. Hij komt in 1957 vrij en blijft ontkennen schuldig te zijn. De SS'er **K.H. Fielitz**, in februari 1945 naar het Oostfront gedirigeerd, is sindsdien spoorloos.

De auteur verricht historisch onderzoek naar de gevallen die in de oorlog 1940-1945 behoorden tot de (Koninklijke) Marechaussee. Wilt u reageren? Uw reactie is welkom op het redactieadres of rechtstreeks per e-mail aan de auteur op marechaussee4045@gmail.com.

Marc Gouswaart, coördinator muziek bij Airborne Wandeltocht: “Een puzzel die we samen moeten leggen”

Oosterbeek, 3 september 2022, Airborne Wandeltocht, Orkest KMar met tambour-maître Marc Gouswaart

De Airborne Wandeltocht. Wie heeft hem niet gelopen? Wie heeft het paarse lint met de vliegende Pegasus nog in een laadje van het bureau liggen? Velen hebben, tijdens dit door de Politie Sportvereniging Renkum traditioneel op de eerste zaterdag van september georganiseerde evenement, in de houding gestaan tijdens de minuut stilte om daarna kilometers wandelrespect te tonen aan hen die hun leven gaven voor onze vrijheid. | Door: Henk Rijke

En wie hoorde daarbij niet de klanken van ons eigen Orkest Koninklijke Marechaussee? Bij de start tijdens het defilé of na 15 of 25 kilometer als Hotel Hartenstein weer in zicht komt. Maar het Orkest Koninklijke Marechaussee is niet het enige orkest dat de lopers begeleidt. Zo'n dertig drumbands en fanfares steunen de jaarlijks ruim 32.000 wandelaars tijdens het defilé of de intocht. En de coördinatie van al dat muzikale geweld is sinds dit jaar in handen van de tambour-maître van ons Orkest KMar, Marc Gouswaart.

Puzzel

“Ik heb het stokje overgenomen van

Floor Ruijgendijk en zijn broer Peter ‘De kapper’. Die hebben de coördinatie twintig jaar voor hun rekening genomen”, zegt Marc. “Het is best een puzzel die we samen moeten leggen. Alle muziekkorpsen moeten met bussen tijdig en vooral veilig Oosterbeek in en dat is met alle verkeersmaatregelen, deelnemers en bezoekers nog best lastig. We verzamelen bij de Vredebergkerk. De orkesten lopen vanaf daar naar Hotel Hartenstein en begeleiden dan de lopers op een deel van de route. Sommige orkesten lopen één keer, andere meerdere malen en 's middags dezelfde route, maar dan tegengesteld.”

Tijdens de wandeltocht zelf vervult Marc al vele jaren met verve zijn rol als tambour-maître, dus de coördinatie voor de overige korpsen vindt vooral tijdens de voorbereiding plaats. “We hebben een team van vijftien man die op de dag zelf zorgen dat het parkeren, de pendeldienst en het omkleden allemaal tijdig plaatsvinden en dat er goed voor de innerlijke mens wordt gezorgd. Samen zorgen we ervoor in de periode voor de tocht dat iedereen geïnformeerd is en weet wat er moet gebeuren, ook bij een calamiteit als bijvoorbeeld het kapot gaan van een bus; de muziek moet wel kunnen spelen.”

Internationaal

Marc is ook bezig om het internationale aspect van de wandeltocht extra leven in te blazen: "Het plan is opnieuw orkesten van landen die betrokken zijn geweest bij operatie Market Garden een bijdrage te laten leveren, zoals bijvoorbeeld de Air en/of Sea Cadets uit Groot-Brittannië. Die wens voor hernieuwde deelname bestaat aan beide zijden van Het Kanaal."

Passen per minuut

Zelf heb ik mij dat nooit zo gerealiseerd, maar de verplichte marsmuziek kent nog vele variaties qua tempo. Marc kent na al die jaren de details op zijn duimpje: "De korpsen mogen zelf bepalen welke marsen ze spelen. De ene band speelt meer traditionele marsmuziek zoals de mars Arnhem met 104 tot 110 passen per minuut. Een andere band zorgt voor meer Amerikaanse invloeden zoals de Stars and Stripes, met 126 passen per minuut. En een doedelzakband klinkt natuurlijk geweldig, maar dat zijn maar 80 tot 86 passen per minuut. Dan heb je als detachement wel een uitdaging. En weet je waar we van tevoren ook alert op zijn? Op bands die tijdens het marcheren danspasjes willen maken. Dat is voor het publiek misschien leuk, maar als

loper word je daar echt niet blij van. De muziek moet gewoon rechtdoor, zodat het detachement er goed op kan marcheren."

Als de wandelaars na enkele kilometers eenmaal hun loopritme te pakken hebben, moeten ze het verder zonder muziek redden. Tijdens de route overheersen de herinneringen bij het moment stilte op de Airborne Begraafplaats, wandelend door de bossen rondom Oosterbeek en langs de landingsterreinen waar de Airbornesoldaten werden gedropt bij Wolfheze, Heelsum en Renkum. De Oude Kerk te Oosterbeek, die tijdens de terugtocht als verzamelplaats diende, kent de verhalen van de duizenden geallieerde parachutisten die bij de Slag om Arnhem betrokken waren en de ruim 1700 Britse en Poolse soldaten die daarbij het leven lieten.

Seizoensopening

De Airborne Wandeltocht is voor het Orkest KMar een bijzonder evenement,

benadrukt Marc. "Het markeert na de zomervakantie altijd de start van ons muzikale seizoen en het is feitelijk het enige evenement waarbij wij collega's van ons eigen OTCKMar buiten de hekken van de Koning Willem III-kazerne begeleiden. Dat blijft speciaal."

Ook bijzonder is dat ons orkest altijd het defilé opent. Een eer waarbij de deels door het orkest meegezongen defileemars in mijn herinneringen nog altijd net iets specialer

klinkt. Tijdens het gesprek met Marc bedenk ik me dat ik andere tambour-maitres hun stok wel eens hoog de lucht in heb zien gooien. Marc doet dat nooit. "Het moet niet om mij gaan. Ik ben als tambour-maitre dienstbaar aan het orkest. Het draait immers om de muziek en niet om de poppetjes." En daar kan ik hem alleen maar groot gelijk in geven.

De Airborne Wandeltocht werd dit jaar voor de 75e maal georganiseerd en doet daarmee recht aan de woorden op het monument bij de Oude Kerk: 'Not one shall be forgotten'.

Oosterbeek, 3 september 2022, Airborne Wandeltocht, Orkest KMar

“Zonder UNIFIL-missie was ik misschien wel een heel ander mens geweest”

1984, Naqoura, UNIFIL MP Coy, (liggend) mar1 Pim

Het is niet alleen opmerkelijk maar ook uniek wat majoor Pim (achternaam bij de redactie bekend) heeft mogen ervaren. Hij is de enige collega bij de Koninklijke Marechaussee die in iedere rang die hij bekleedde op een missie is geweest. | Door: Kees Poelma

Pim startte als marechaussee der 1e klasse zijn eerste missie in 1984 in Libanon (UNIFIL). Vervolgens in 1987 als wachtmeester naar de Sinaï (MFO) en in 1991 nogmaals als wachtmeester der 1e klasse naar dezelfde missie. In 1992 en 1994 ging hij als opperwachtmeester tweemaal naar voormalig Joegoslavië (UNPROFOR Kroatië en UNPROFOR Bosnië-Herzegovina) en in 2004 – hij was inmiddels adjudant-onderofficier – naar Irak (SFIR). In 2009 volgde een plaatsing in Afghanistan (ISAF) als eerste luitenant en in 2012 als kapitein in Zuid-Sudan (UNMISS). Na zijn bevordering tot majoor kon hij in 2016 opnieuw op missie naar Kosovo (EULEX). Ten slotte beëindigde hij zijn missielevens met een functie in Mali (MINUSMA). Omdat Pim volgend jaar met leeftijdsontslag gaat, is het de hoogste tijd met hem terug te kijken op zijn avontuurlijk leven. Dat zou gemakkelijk een heel dik boek kunnen vullen maar nu beperkt hij zich tot zijn eerste missie: *United Nations Interim Force in Lebanon (UNIFIL)*. Hij is van de UNIFIL'ers van de KMar

immers de laatste die nog in actieve dienst is.

Alleen ouders nog overtuigen

“In 1984 was ik als 20-jarige marechaussee werkzaam bij Brigade Ede”, vertelt Pim. “Op een dag arriveerde er een kaart van een collega die geplaatst was in Libanon bij de UNIFIL-missie. Het leek mij zeer aantrekkelijk om ook eens voor een periode van zes maanden uitgezonden te worden en zo wat meer van de wereld te zien. Ik gaf mij op en kwam zowaar in aanmerking. Nog geen verkering of andere verplichtingen, alleen mijn ouders nog even overtuigen.”

In 1983 was Dutchbat in sterkte inmiddels teruggebracht naar Dutchcoy. Deze compagnie had een sterkte van ongeveer 120 man. De voorbereiding was ook aangepast, niet meer in de Johan Willem Frisokazerne in Zuidlaren maar bij het PIROC in Veldhoven. Pim hierover: “Deze vooropleiding was prima. We kregen naast de gebruikelijke lessen ook gastsprekers die veel

kennis hadden van het conflict maar ook militairen die in voorgaande rotaties deel hadden uitgemaakt van UNIFIL. Aansluitend volgden de marechaussees nog een verkorte drugs- en researchcursus op het OCKMar.”

“De KMar nam deel met acht personen die later in Libanon in twee groepen van vier werden verdeeld. Iedere groep had een adjudant, een wachtmeester en twee marechaussees. Ik was ingedeeld bij het UNIFIL HQ in Naqoura en dat vond ik wel jammer. Liever had ik deel uitgemaakt van het MP-detachement dat er was als politiedienst voor de eigen Dutchcoy. Onbekend maakt immers onbemand. Later (vooral de laatste drie maanden) zal blijken dat het UNIFIL MP Coy een fantastische plaatsing was.”

“Het vertrek vanaf Schiphol naar Tel Aviv was voor mij sowieso bijzonder. Ik had nog nooit gevlogen en alleen dat al maakte het speciaal. Na aankomst in Tel Aviv werden we met de bus naar de grens met Libanon gereden. Hier ston-

den heel wat kleine Franse vrachtauto's te wachten om ons naar onze nieuwe onderkomens te brengen. Toevallig zat ik in het laatste voertuig en toen deze stopte om mij eruit te laten, stond ik helemaal alleen bij een onbekend kamp. De andere Nederlandse militairen hadden hun onderkomen blijkbaar elders. Aan de poort stonden Senegalese militairen die alleen Frans spraken, dus mijn Engels bracht me niet direct verder. Toch zagen ze natuurlijk wel dat ik een nieuwkomer was en uiteindelijk kwam het allemaal goed."

UNIFIL MP Coy

"Ik werd welkom geheten bij UNIFIL MP Coy dat uit ongeveer vijftig man bestond. Er waren Ieren, Noren, Zweden, Fiji's, Fransen, Ghanezen, Senegalezen en Nederlanders. De gebruikelijke *hand-over / take-over* van onze voorangangers was niet meer mogelijk omdat ze al waren vertrokken voordat wij kwamen. Gelukkig kregen we voldoende hulp van de andere nationaliteiten. Het UNIFIL MP Coy deed onderzoeken in heel Libanon en dat had ik natuurlijk ook graag gewild. Naast het HQ waren er ook posten in Beiroet, Tyre, Nahariya en Netanya. Echter, als jongste in rang werd ik eerst ingedeeld als beveiliger van de *Force Commander*. Niet als een soort BSB'er maar meer als statische *security guard* bij zijn kantoor. Een vroege of late dienst die maar vijf uurtjes duurde en daarna was ik alweer vrij. Toch was ik blij dat ik na drie maanden een nieuwe functie toegewezen kreeg in Naharya in Israël. Hier was het veel toezien op de grens-

controles van de vele verlofgangers van UNIFIL. Veel van deze verlofgangers besloten hun geld in Israël uit te geven in plaats van in Libanon. Er was kort gezegd veel meer te beleven en meer 'westers vertier'. We werden vaak door de Israëlische politie ingeschakeld bij aanhoudingen, vechtpartijen, drankmisbruik, aanrijdingen of andere zaken waarbij deze verlofgangers zich hadden misdragen."

"In Naharya verbleven ook de Nederlandse officieren met hun echtgenotes die waren uitgezonden in de UNTSO-missie. We werden regelmatig gevraagd om langs te komen voor een barbecue of andere feestjes. Ik heb heel Israël kunnen zien omdat we ook regelmatig met een helikopter vlucht meekonden. Ook dit was voor mij een nieuwe ervaring om met open deuren in een *Bell Huey* te vliegen. Het verlof kon je niet in Nederland doorbrengen maar Israël was zo gek nog niet. We 'regelden' soms een dienstauto en trokken eropuit. Een bijzondere trip blijft voor altijd in mijn geheugen gegrift. Het stadje Tyrus in Libanon heeft een hippodroom die vooral bekend is geworden omdat daar de legendarische race met paarden en strijd-wagens van de film *Ben Hur* is opgenomen. Uiteraard moesten wij 25 jaar na de opnames van deze film de race nog eens overdoen. Nu met onze dienstauto's en dat werd bijna net zo'n spektakel."

"Onze vergoeding bedroeg \$20,- per dag maar omdat wij buiten Libanon geplaatst waren, kwam daar nog eens een

extra vergoeding van \$20,- per dag bovenop. Daar moesten we dan ons eten en drinken van betalen. Vergeet niet dat de koers van de dollar toen heel anders was; voor een dollar kreeg je toen vier guldens. Dit leidde wel eens tot wat jaloezie ten opzichte van de andere collega's, maar over het algemeen was de verhouding onderling prima. Dat gold ook voor de Nederlandse militairen van Dutchcoy. De Nederlandse contingentscommandant had wel graag wat meer controle over ons gehad want wij vielen niet onder hem maar rechtstreeks onder de UNIFIL *Force Commander*. Toch werden we gewoon uitgenodigd op de gebruikelijke feestjes zoals Koninginnedag. Helemaal losgekoppeld waren we nu ook weer niet want voor onze post en administratie waren we natuurlijk wel afhankelijk van het Nederlandse contingent."

Fantastische ervaring

"De hele UNIFIL-missie was voor mij een groot hoogtepunt vooral door de vele nieuwe ervaringen. Een dieptepunt was het afscheid nemen van een omgekomen Franse militair. De ceremonie waarmee dit gepaard ging was indrukwekkend en zal ik nooit vergeten. Op dat moment realiseer je je weer waarom je überhaupt in dit land bent. Vergeet ook niet dat in die tijd de kon-

1984, Naqoura, mar1 Pim

1984, Naqoura, mar1 Pim

- vooien vooraf werden gegaan door MP's in hun voertuig. Dit was niet altijd van gevaar ontbloeit. In Beirut reed ik eens langs de groene lijn die het christelijke stadsdeel scheidde van het islamitische stadsdeel. Hier zag ik de restanten van de Amerikaanse ambassade die in 1983 was opgeblazen. Indrukwekkend en triest."

Terug in Nederland ging het allemaal een beetje anders dan tegenwoordig. "Ontschepingsverlof bestond nog niet en ik moest na een paar dagen weer gewoon aan het werk. Mobiele telefoon, internet en computers voor algemeen gebruik bestonden nog niet. Een brief schrijven ging snel maar het duurde een maand voordat die over was en ook een maand voordat je weer antwoord had. Dat heb ik dus niet veel gedaan. Al met al was de UNIFIL-tijd voor mij indrukwekkend en een fantastische ervaring. Deze uitzending legde de basis voor mijn verlangen naar de

1984, Majdal Zun, HQ Dutch Inf Coy, mar1 Pim (gehurkt rechts) met collega's Brigade KMar en Recherche KMar Utrecht

latere missies. Als ik deze UNIFIL-missie niet had gedaan, was ik mis-

schien wel een heel ander mens geweest."

Achtergrond

In 1975 brak in Libanon een burgeroorlog uit door interne spanningen en conflicten. De moslimbevolking was ontevreden over de sociaal-economisch bevoorrechte positie van de maronitisch-christelijke elite. Er bestond bovendien veel verzet tegen de religieuze verzuiling in de Libanese maatschappij en in het politieke bestel. De maronieten waren beducht voor de Palestijnse (gewapende) groepen.

Na een jaar oorlog was er geen Libanees overheidsapparaat meer.

Onder druk van de Arabische Liga kwam er in oktober 1976 een

voorlopig einde aan deze burger-

oorlog. Een merendeels uit Syri-

sche troepen bestaande Arabische

Afschrikingsmacht moest de

bewegingsvrijheid van de Palestine

Liberation Organization (PLO)

beperken en haar onderwerpen

aan de Libanese wetten. Israël

dreigde echter te zullen ingrijpen

als de Syrische troepen een van

oost naar west lopende denkbeel-

dige lijn ter hoogte van de haven-

stad Sidon zouden overschrijden. Hierdoor was Syrië niet in staat het

gezag van de Libanese regering in het zuiden van het land te herstellen.

Hier kwamen de spanningen tussen de door Israël gesteunde

christelijke milities (maronieten) enerzijds en de PLO, moslimfundamentalistische en linkse groeperingen anderzijds regelmatig tot

uitbarsting. Door het gezagsvacuüm kon de PLO vanuit haar bases

in Zuid-Libanon aanslagen plegen op Israëlisch grondgebied. Een

bloedige aanval op 11 maart 1978 was voor Israël aanleiding om

drie dagen later het Libanese grondgebied tot aan de rivier de Litani

te bezetten.

De vredesmacht UNIFIL moest toezien op de aftocht van de Israëlische troepen uit Libanon, de internationale vrede en veiligheid in het grensgebied herstellen en bijstand geven aan de Libanese regering bij het herwinnen van haar gezag in Zuid-Libanon.

Omdat Iran en Frankrijk hun UNIFIL-bataljons wilden terugtrekken, verzocht de VN de Nederlandse regering op 18 januari 1979 om een pantserinfanteriebataljon voor UNIFIL. De ministerraad ging een dag

later akkoord om in eerste instantie een bataljon voor de duur van

één jaar uit te zenden. Defensie

wees het voor VN-taken be-

schikbare 44 Pantserinfanterie-

bataljon 'Johan Willem Friso'

aan.

In juni 1983 besloot de minis-

terraad de bijdrage aan UNIFIL

per 19 oktober 1983 te beëin-

digen, omdat UNIFIL – zeker na

de Israëlische invasie van het

voorgaande jaar – zijn taken

niet naar behoren kon uitvoe-

ren. Ook het gevaar van bot-

singen met Israëlische militairen en door Israël bewapende milities

werd te groot geacht. Onder zware druk van de VN, een aantal

Arabische landen en met name de Amerikanen, handhaafde de

Nederlandse regering alsnog een compagnie in Libanon (Dutch

Infantry Company: Dutchcoy). Dutchcoy vervulde op kleinere schaal

dezelfde taken als Dutchbatt. Wel werd de logistieke component van

de compagnie uitgebreid, wat de totale sterkte van de eenheid op

155 bracht, waaronder marechaussees voor de militaire politiedienst.

De Nederlandse regering besloot op 4 oktober 1985 alsnog het

Nederlandse aandeel in UNIFIL volledig terug te trekken.

Onze democratie. We zijn er in Nederland allemaal groot mee geworden. Maar zeker dit jaar lijkt er altijd wel iemand tegen iets te zijn en dat voor volk en vaderland en vooral voor de camera wil uiten. Ieders goed recht, maar juist dan voelt het best goed om mee te mogen lopen in de erecouloir Prinsjesdag 2022 en voor even deel uit te maken van deze bijzondere dag in onze geschiedenis. Om de traditie van Nederland aan je voorbij te zien trekken. Om onze levendige democratie even mee te mogen vieren. En om oud-collega's weer even te spreken. Dat zeker ook!

Voordat onze koning de woorden "Leden van de Staten Generaal" kan uitspreken, lopen in ons hele land wekkers extra vroeg af, is er flink geoefend en gepoetst om uniformen en koetsen te laten glimmen en zijn paarden extra geborsteld. Heel veel paarden; dit jaar wel 68. We hebben ze in de erecouloir allemaal aan ons voorbij zien trekken en zeker ook geroken. Toen er eentje met zijn kont even rechts uit de flank ging, zat er nog net dertig centimeter tussen dit edele Friese dier en mijn borstkas. Dan schrik je toch echt wel even.

Oefenen op de bakermat

Het was voor mij de tweede keer dat ik op deze dag in Den Haag was. Ooit, begin jaren 80 als jonge onderofficier in het detachement van de 3e Divisie KMar. Oefenen op onze bakermat en de plaatsvervangend divisiecommandant, toen luitenant-kolonel Van Zuidam, kwam ons hoogstpersoonlijk inspecteren.

Het is gek hoe die momenten door je geheugen dwarrelen als je met nog acht oud-KMar-collega's verzamelt bij het Centraal Station in Den Haag, en vandaar in bussen samen met veteranen van landmacht, luchtmacht en marine, begeleid door motorrijders van de KMar, via het stadion van ADO-Den Haag naar het startpunt van het defilé wordt gebracht.

Niet alles goud

Het moet gezegd, het is niet alles goud wat er blinkt dit jaar. Bij CS Den Haag spreek ik twee met Nederlandse vlag en boerenzakdoek gewapende boeren die

's nachts om 01.30 uur van huis waren vertrokken. Dat doe je ook niet voor je lol en hun tractoren waren ook al in beslag genomen. Er is net even tijd om standpunten uit te wisselen en enig begrip voor elkaar te kweken. Begrip, dat ik persoonlijk later die dag voor andere actiegroepen minder kan opbrengen, alle democratische beginselen ten spijt.

Gelukkig is het op het Lange Voorhout vooral genieten van de vele klederdachten, de joelende schoolkinderen en zeker de traditie die op deze dag aan je voorbij trekt. De verschillende vaandels en natuurlijk onze eigen standaard, de begeleidende detachementen te paard en ook mooi: de vicevoorzitter van de Raad van State en even later de voorzitter van de Eerste Kamer der Staten Generaal, beiden begeleid door een jonge officier van de KMar. Lijkt mij een mooie ervaring voor ze.

Gouverneur der Residentie

Echt bijzonder wordt het als CKMar, luitenant-generaal J.A.J. Leijtens, in zijn functie als Gouverneur der Residentie, de ere-afzetting komt inspecteren. Mooi om op dat moment (oud-)marechaussee te zijn. Wij zijn er klaar voor!

Op grote beeldschermen zien we ondertussen de koninklijke familie vertrekken vanaf Paleis Noordeinde. Strak vooruit kijkend en in de houding brengen we de groet en vangen een glimp op van de koetsen en leden van de koninklijke familie. Deze paarden worden gelukkig keurig in bedwang ge-

houden door lakeien. Als de stoet de Koninklijke Schouwburg heeft bereikt, waar de koning de plannen van het kabinet voor het komend jaar met ons allen deelt, zijn er even geen camera's meer op ons gericht. Een momentje om de rug strekken en de knieën te ontspannen. We hebben strikte orders zelf beslist geen foto's te maken. Erg leuk als een attente collega die taak dan op zich neemt.

Biertje!

Het voelt goed dit te hebben mogen doen. Alsof je heel even symbolisch met elkaar onze democratie hebt beschermd. Zoiets. Met wat licht stijve spieren marcheren we, nadat de stoet opnieuw aan ons voorbij is getrokken, terug naar de bus. Wij kiezen ervoor lopend richting station te gaan. Het aanbod om samen nog even een biertje en bitterbal nabij het Malieveld te verorberen, blijkbaar onder SMC'ers een mooie traditie, sla ik vriendelijk doch beslist af. De treinen naar de Veluwe rijden nu nog.

SMC-detachement op achtergrond

Eren wat ere toekomt SMC-detachement bij Prinsjesdag 2022

(v.l.n.r.) Anne Roel de Boer, Eric Haast, Ben Langedoen, Willem Le Rütte, Loek Ruppert, Louis Speijers, Henk Rijke, Ron IJdo

Jij maakt het verschil

2022, OTCKMar, Buiten Fitnesspark

Het is dé plek waar we als marechaussees gevormd worden. Waar we mensen ontmoeten die een voorbeeld worden voor een hele carrière en waar we vroeger of later allemaal samen voor een reünie terugkijken op mooie jaren. Ons opleidingscentrum, sinds 2014 onder de naam Opleidings- en Trainingscentrum Koninklijke Marechaussee (OTCKMar). De plek waar ontwikkeling de norm en future proof noodzaak is. Waar 'een leven lang leren' binnen de KMar begint. Ik ben benieuwd hoe tussen de Veluwe bossen de Haagse plannen werkelijkheid worden. | Door: Henk Rijke

"Het begint bij jezelf. Zit je lekker in je vel. Gaat het thuis goed. Als we dat met elkaar voor ogen houden, dan komt het met de ontwikkeling in het werk ook goed." Zo, dat is een binnenvolger! OTC-adjudant Peter Ham brandt enthousiast los: "We zijn met heel veel mooie dingen bezig, met daarin de mens centraal. Die maakt het verschil. Als dat goed zit, is er daarna heel veel mogelijk."

Beroeps Gericht Opleiden

Peter kent de plannen op zijn duimpje: "Een leven lang leren klinkt mooi, maar dan moeten we ook echt wat te bieden hebben. En dat hebben we. De samenwerking met de operatie is bijvoorbeeld nog nooit zo sterk geweest als nu. 'Beroeps Gericht Opleiden' is iets van Staf KMar, het OTC en (het Leerhuis van) het Landelijk Tactisch Commando samen. Waar heb je nu eenmaal het

beste zicht op hoe het gaat in de praktijk? Precies, bij de brigade. Daar zit de operationele vakkennis die we nodig hebben om startbekwame collega's op te leiden." Het klinkt logisch. Ooit kwam je bij een brigade en 'moest je alles vergeten wat je op het opleidingscentrum had geleerd.' Die vlieger gaat nu allang niet meer op.

Dat daar nog best uitdagingen zitten, daar is Peter ook helder in: "Het OTC bepaalt niet zelf wat er in de opleiding zit of hoelang die duurt. En dat hoort ook zo. Er is constant afstemming tussen het OTC dat mensen startbekwaam moet afleveren en de operatie die de collega verder vakkbekwaam moet maken. En de opleidingsduur is wel van twee jaar teruggebracht naar een jaar. De operatie moet mede daarom veel investeren in de begeleiding van nieuwe collega's en heeft ook regelmatig

foto: Henk Rijke

2022, OTCKMar, OTC- adjudant Peter Ham

wensen om nieuwe, lees extra, onderwerpen toe te voegen. Dat blijft een gezamenlijke zoektocht."

Alles kan met een plan

Er wordt op het OTCKMar steeds meer gekeken naar de kwaliteiten die een instructeur bezit en de ontwikkeling die een instructeur doormaakt. Peter: "We willen de instructeur op het juiste moment en op de juiste plaats kunnen inzetten, ook in de operatie. Als je als opleider even geen lichting hebt om les te geven, kan dat een uitstekend moment zijn om ergens anders te ondersteunen of in de praktijk weer even actuele ervaring op te doen."

Leuk om te horen dat de inzet van de instructeur in de operatie weer bekeken wordt en geprobeerd wordt de praktische hobbels als beschikbare middelen, gecertificeerd zijn en capaciteit te overwinnen. Zoals een oud-collega ooit tegen mij zei: "Alles kan met een plan."

Fit en Vitaal

Een ander terrein waar hard aan vernieuwing wordt gewerkt, is de fysieke leerlijn 'Fit en Vitaal'. "Onze missie is om inclusief, fit en vitaal de toekomst in te gaan en te blijven", benadrukt Peter. "En daarbij proberen we optimaal te leren uit het verleden. Grijze kilometers

worden nog beter in kaart gebracht zodat de fysieke belasting van onze leerlingen zo verantwoord mogelijk wordt opgevoerd. Tijdens een bivak 's morgens kaartlezen (te voet), daarna terreinwerk en vervolgens een mars naar de kazerne, dan vraag je bijna om blessures."

Speeltuin voor volwassenen

Peter benadrukt dat de fysieke belasting nu ook beter is verspreid over de hele opleiding. "De algemene fitheid van de leerlingen moet gedurende de hele initiële opleiding blijven stijgen. Hiervoor is bijvoorbeeld sinds dit jaar het Buitenfitness Park in de sportleerlijn voor alle initiële leerlingen opgenomen. Dat is een soort speeltuin voor volwassenen met fitnessstoestellen in de buitenlucht voor een volledige workout. En we hebben weer instructeurs die de lessen op de klimtoren mogen verzorgen, dus de klimtoren zorgt ook weer voor de nodige mentale en fysieke overwinningen."

De klimtoren. Wie is er niet met een

grote boog omheen gelopen?

Ik vaak wel. Ben nooit een held op hoogte geweest en ik kan mij mijn mentale overwinningen in Limburg, Weert en Schaarsbergen nog best levendig voor de geest halen. Maar het kriebelt wel. Nog één keer die toren in? Gelukkig staan tussen wens en werkelijkheid, wetten en praktische bezwaren. En dat is maar goed ook.

Ook qua gezonde voeding worden leerlingen en opleiders verleid om andere keuzes te maken. Bij Paresto is het eerste stuk fruit bij de maaltijd gratis en zijn er tijdens de maaltijd veel meer gezonde producten beschikbaar.

Instructeur en leerling van de toekomst

Het lijken wellicht kleine stapjes, maar de impact is groot. De ontwikkeling van de 'Virtuele Brigade' is nieuw leven ingeblazen en de hernieuwde invoering van kennismakingsdagen voor sollicitanten wordt tweewekelijks gemonitord. Zo blijft er zicht op de vooruitgang en kan tijdig worden bijgestuurd. Ook een nog betere begeleiding, en daarmee het vakbekwaam maken van (jonge) instructeurs heeft de volle aandacht. Peter: "We gaan als stafadjudanten samen met de instructeurs en onderwijsbegeleiders kijken hoe we de instructeur optimaal kunnen voorbereiden op de toekomst. Door corona heeft ►

foto: Jan Hendrik Hagel

2022, OTCKMar, plaatsonafhankelijk leren

2022, OTCKMar, Simulatiecencentrum KMar

2022, OTCKMar, Simulatiecencentrum KMar

- 'tijd- en plaatsonafhankelijk leren' een enorme vlucht genomen. Leerlingen thuis of op de brigade, en de instructeur in een leslokaal voor een scherm met camera's die hem/haar in de bewegingen volgen. Het was jarenlang het plan en door corona is het nu nog meer de realiteit voor zowel instructeur als leerling."

Simulatiecencentrum KMar

Het misschien wel het meest in het oog springende uitvloeisel van de wens om het OTCKMar toekomstbestendig te maken, is het Simulatiecencentrum KMar. In gebouw 40 op de Koning Willem III-kazerne is *virtual reality* (VR) het toverwoord. Enkele jaren geleden waande ik mij met zo'n bril op weer even op uitzending. Tegenwoordig kan een grenscontrole op een luchthaven,

het afhandelen van een verkeersongeval of het betreden van een plaats delict realistisch in het leslokaal worden beoefend voordat de leerling daadwerkelijk richting brigade gaat. Allemaal pure winst en Peter ziet nog een voordeel: "Het is het Simulatiecencentrum KMar, dus de operatie kan hier ook komen trainen. Zo brengen we de KMar-brede samenwerking mooi in praktijk."

Wensen

Peter ziet dat de medewerkers van het OTCKMar nog steeds met plezier hun werk doen. "Het laatste 'Werkblik' onderzoek naar medewerkerstevredenheid vermeldde ruime voldoendes op het gebied van bevlogenheid en enthousiasme. Dat glas is meer dan halfvol. Ook de tevredenheid over het ervaren leiderschap was onder mede-

werkers ruim gestegen. Ondanks de pittige (corona)tijd zet iedereen zijn schouders eronder. Dat is mooi om te merken. De motor sputtert soms even, maar loopt nog steeds."

Maagzweer

Naast alle vooruitgang is er ook wel af en toe buikpijn bij de OTC-adjutant: "De privacywetgeving zorgt soms voor onverwachte vertraging. We hebben bijvoorbeeld voor onze leerlingen sporthorloges aangeschaft waarmee zij hun conditionele vooruitgang kunnen bijhouden en wij die tijdens de opleiding kunnen monitoren, zodat de instructeurs tips kunnen geven waar trainingen efficiënter kunnen. We krijgen echter tot nu toe geen toestemming van de beveiligingsautoriteit om die informatie op te slaan. Gevolg is dat prima horloges niet gebruikt kunnen worden. En over buikpijn gesproken, weet je waar ik bijna een maagzweer van heb: de implementatie van KOWA 2.0. Die had allang online moeten zijn. Ligt al tijden klaar. De hoop is dat de operatie daar echt dit jaar nog mee kan gaan werken."

KOWA, de KMar Operationele Werkvloer Activiteiten. Populair gezegd, dé kennisbank waarin alle werkprocessen, bevoegdheden en regelgeving voor de medewerker actueel staan aangegeven en waar instructeurs dus ook hun lessen op kunnen baseren. Zo blijf je ook future proof.

Peter geniet nog zichtbaar van zijn rol op ons opleidingscentrum: "Ik sprak laatst een collega die hier vanuit de operatie was komen werken en die benadrukte uit de grond van zijn hart dat hij niet had verwacht dat het werk zo leuk was. Kijk, dat bedoel ik nou, die zit lekker in z'n vel en gaat dus het verschil maken voor al die nieuwe collega's die hier door de poort komen."

De veranderingen om nog beter te worden, zijn op onze bakermat bijna niet bij te houden. Voldoende uitdagingen dus voor de mensen die er werken. De onlangs overleden oud-commandant OCKMar, kolonel Rob van Heloma Lugt, zei ooit dat voor het opleidingscentrum verandering de enige zekerheid was. Gelijk had-ie.

Door: Michiel Tattersall

Na twee jaar afwezigheid was het op 16 september eindelijk weer zover: zo'n tachtig gasten kwamen naar de Koning Willem III-kazerne in Apeldoorn voor de jaarlijkse Airborne-herdenking.

Onder de gasten waren onder andere locoburgemeester Willems van Apeldoorn en de Britse kapitein Redshaw als vertegenwoordiger van het Britse leger. Daarnaast waren er leerlingen uit groep zeven van de Berg en Boschool uit Apeldoorn die het monument bij de kazerne hebben geadopteerd. Zoals gebruikelijk werden kransen gelegd; de schoolkinderen vertelden verhalen over de oorlog.

Sinds 1984 wordt de Airborne-herdenking op de kazerne gehouden, destijds op initiatief van opperwachtmeester Piet van Garderen. Herdacht wordt de aanwezigheid op de kazerne van ongeveer 1750 (meest gewonde) krijgsgevangenen van de 1e Britse Airborne Divisie die na de verloren strijd om de brug bij Arnhem in september 1944 achterbleven aan de noordzijde van de Nederrijn.

Zij kregen verzorging van vooral eigen medisch personeel in de gebouwen 23, 24 en 25. Dit noodhospitaal – onder bewaking van Duitse troepen – kreeg de naam 'Airborne Military Hospital'. Aan het hoofd van dit noodhospitaal stond de 31-jarige Schotse divisiearts kolonel Graeme Warrack. Omdat de geallieerde troepen wel erg dichtbij kwamen, besloot de Duitse bezetter medio oktober 1944 de krijgsgevangenen genomen Britten op transport naar Duitsland te zetten en de kazerne

te verlaten. Graeme Warrack wachtte dit niet af en besloot zich te schuil te houden om zo uit handen van de Duitsers te blijven. Hij verborg zich in de kruipruimte boven een kast in zijn slaapvertrek. Na zich twaalf dagen verstopt te hebben, ontsnapte hij op miraculeuze wijze uit de kazerne en verplaatste zich richting Ede om vervolgens in Otterlo hulp te krijgen van het verzet. Uiteindelijk is het Warrack in februari 1945 gelukt zich weer bij eigen troepen aan te sluiten.

In 1963 kwam zijn boek uit 'Travel by Dark', dat was opgetekend uit zijn eigen dagboek. Kolonel Warrack overleed vrij plotseling in januari 1985 op 71-jarige leeftijd. In 2012 hebben zijn zoon Bill en enkele familieleden het inmiddels naar Graeme Warrack genoemde gebouw 24 geopend. Nu is er in dit gebouw de 'Graeme Warrack room' gevestigd, een klein museum in de voormalige slaapkamer van Warrack dat de aanwezigheid van de krijgsgevangenen Britten herdenkt.

foto's: Demi Alferink

Op zaterdag 3 september 2022 vond in het Nationaal Herdenkingspark Roermond voor de 35e keer de Indië-herdenking plaats. Veteranen, nabestaanden en geïnteresseerden kwamen daar bijeen om de 6229 omgekomen militairen in voormalig Nederlands-Indië en Nieuw-Guinea (1945-1962) te gedenken. Daarnaast werden bij het Monument voor Vredesoperaties de omgekomen militairen uit recentere internationale vredesmissies herdacht. | Door: Frans Meijer

Mijn dag Roermond begon al vroeg want ik zou namens SMC een themalezing over 'Dutchbat III/Srebrenica' in Theaterhotel De Oranjerie in Roermond bijwonen. De lezing begon reeds om 09.00 uur. Echter... aangekomen op NS-station Harderwijk bleek er om 06.50 uur geen trein te rijden. Gelukkig bracht mijn auto me snel naar Amersfoort waar ik wél mijn railvervoer kreeg. Vanaf Utrecht reisde ik samen met SMC-banierdrager Jaap Gatsma, maar niet in een stiltecoupé. Ook Jaap was onderweg naar Roermond, dus vanaf Utrecht stond de reis bol van verhalen over diverse erecouloirs, hobby's, SMC, et cetera.

Themalezing Dutchbat III/Srebrenica

Voorafgaand aan de herdenking verzorgde luitenant-generaal Kees Matthijssen in Theaterhotel De Oranjerie in Roermond de themalezing 'Dutchbat III/Srebrenica'. Omdat ik in 1992/1993 al op de toegangsweg tot Srebrenica stond, was ik erop gebrand de lezing bij te wonen. In mijn tijd als *Provost Marshal* bij *Bosnia Herzegovina (BH-) Command* van UNPROFOR was van een Dutchbat overigens nog geen sprake. Wel werd Srebrenica toen een *UN Safe Area*, een moslimenclave in het oostelijk Servische deel van Bosnië-Herzegovina (BH). Matthijssen, die tijdens de val van Srebrenica op 11 juli 1995 kapitein was

en commandant C-compagnie in Potočari, gaf tijdens zijn lezing inzicht in wat er destijds gaande was en met welke tekortkomingen Dutchbat III te maken had. Daarnaast ging hij in op de politieke besluitvorming van Nederland alsook op die van de UN.

Op die 11e juli ging de luchtsteun na het ultimatum van de *Bosnian Serb Army* wonderbaarlijk op *on hold*. Maar onze eerste luitenant-vlieger Manja Blok (eigenlijk in de lucht voor het afdwingen van het vliegverbod boven BH) had haar bommen al gelost op Servische tanks en vloog met de andere F-16's terug naar vliegbasis Villafranca in Italië. Vandaag acteerden kapitein-vlieger b.d. Manja Blok en luitenant-kolonel Frans Erkelens – toen commando en *air controller* in het gebied – hun staaltje *close air support* voor de aanwezigen. Hun inzet toen is op YouTube te zien: scan de QR-code.

Indië-herdenking

De middagssessie vond plaats in het

Nationaal Herdenkingspark Roermond met links het Nationaal Indië-monument en rechts het Monument voor Vredesoperaties. Daartussen ligt het Verbindend Monument dat symbool staat voor de band en de kameraadschap van alle militairen vanaf 1945 tot heden. Voor dit laatstgenoemde monument kwamen genodigden, Indië-veteranen, (tweede generatie) nabestaanden en belangstellenden samen. Van de ruim 3000 Indië-veteranen die Nederland nog kent, was slechts een klein deel van die dik 90-jarigen aanwezig. De Stichting Nationaal Indië-monument 1945-1962 – het NIM – beheert de monumenten. KMar-kolonel b.d. (en SMC'er) Peter Klijn is er nu vicevoorzitter van.

Bij aankomst in het park ontmoette ik bij de kraam voor erwtensoep, koffie en een broodje, SMC-secretaris Pier Scholte en SMC-Indië-veteraan (Nieuw-Guinea) Jan Kummeling, later ook nog SMC'er Gerrit Storteboom van een andere veteranenvereniging. Als vanouds stond er een KMar-dubbelpost bij de Obelisk en waren er ook KMar-motorrijders ingedeeld. Nabij Kasteeltje Hatter in het

35e Indië-herdenking Roermond

Aan Frans Meijer de eer namens SMC de krans te leggen

park, omringd door een prachtige waterpartij, verzamelden de genodigden zich in een mega partytent. Onder hen bevonden zich van KMar-zijde plaatsvervangend commandant generaal-majoor Marty Messerschmidt en luitenant-kolonel Richard Badoux die werkzaam is bij de Staf van de Inspecteur-Generaal der Krijgsmacht.

Kranslegging

Mij viel de eer te beurt de SMC-krans te leggen ter nagedachtenis van de zestig omgekomen Indiëgangers bij het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee en van de zes KMar-functionarissen die tijdens vredesmissies zijn omgekomen. Vóór de kranslegging kwamen de autoriteiten in diverse cortèges naar de centrale herdenkingsplaats en brachten de groet bij het Monument voor Vredesoperaties, gevolgd door de groet bij het Nationaal Indië-monument. Bij het eerste monument stonden de banierdragers, waaronder SMC-banierdrager Jaap Gatsma, strak in de houding. Elders stonden nog drie kwartetten banierdragers opgesteld.

De hoogste eregasten kregen een aantal ereroffels, gevolgd door de parademars 'Mars van de jonge Prins van Friesland' door de Johan Willem Friso Kapel. NIM-voorzitter Jo Kneepkens opende om 14.00 uur de herdenking, gevolgd door het openingsgebed van aalmoezenier Sanneke Brouwers, met daarna de herdenkingstoespraak van minister-president Mark Rutte. Hierna legde Mark Rutte de krans namens de Raad van Ministers, bijgestaan door twee leerlingen van de Hubertusschool uit Herten. Na de voordracht van enkele gedichten door leerlingen van deze school en de toespraak van de directeur van het Veteraneninstituut, brigadegeneraal Paul Hoefsloot, volgden de individuele kransleggingen. Eerst die van de autoriteiten zoals de gouverneur van Limburg en de locoburgemeester van Roermond, gevolgd door de kransen van reünieverenigingen waaronder SMC. De muzikale omlijsting kwam van het Gemengd Koor Beesel, waarvan SMC'er Frans Heldens – ook aanwezig – voorzitter is.

Excuses

Het verbaasde niemand dat sprekers

De banierdragers strak in het gelid
Tweede van links SMC-banierdrager Jaap Gatsma

Kneepkens, Rutte en Hoefsloot in hun speech relateerden aan de uitkomsten van het meerjarig onderzoek 'Onafhankelijkheid, Dekolonisatie, Geweld en Oorlog in Indonesië, 1945-1950'. Het was pas zes maanden geleden dat de drie wetenschappelijke onderzoeksinstituten (NIOD, KITLV en NIMH) de uitkomsten presenteerden, die toen al veel tumult veroorzaakten in de militaire wereld. De Indië-veteranen werden daarin weggezet als oorlogsmisdadigers, aldus velen. In de onderzoeksperiode rezen al bezwaren, die door de onderzoekers kennelijk gewoon genegeerd werden. Verwerpelijk was ook dat onze minister-president namens de regering direct al excuses aanbood, terwijl het rapport leemtes en onduidelijkheden kende en de Kamerdebatten nog moesten plaatsvinden.

Rutte voelde zich op deze herdenkingsdag genooddaakt deze excuses te herhalen. De Limburgse schrijver/dichter Hans van Bergen droeg overigens een mooie declamatie voor over dit onderwerp. Toespraak Rutte en declamatie Van Bergen vindt u achter de QR-codes onderaan dit artikel.

Afsluiting

De plechtigheid werd om 15.30 uur afgesloten met een defilé van autoriteiten en genodigden, gevolgd door de veteranen en belangstellenden. En voor mij na deze enerverende dag? Terug met de trein naar Harderwijk, aankomst 19.40 uur.

Toespraak
minister-president
Mark Rutte

Declamatie
schrijver/dichter
Hans van Bergen

Nieuwe SMC'ers

Dhr. M.L. Adrichem
Dpl 86-5

Dhr. A. Bouman
Ber 96-1
SFOR

Dhr. R.H.H.C. Brink
Ber 74-5

Dhr. L. Brinkman
Ber 81-6
MFO

Dhr. J. Crooy
Ber 00-4
UNIFIL; MFO

Dhr. C.F. Dekkers
Dpl 65-4

Dhr. A.P. van Doormaal
Ber 87-5
MFO

Dhr. G.J. Doppenberg
Dpl 92-7

Dhr. D.W. Dijkstra
Ber 75-5
UNMIS

Dhr. H.J.J. van Eekelen
Ber 81-1

Dhr. J. Hooiveld
Ber 75-1

Dhr. G.T.A. Janssen
Dpl 81-6

Dhr. J.G. Janssen
Dpl 78-5

Dhr. B. Kroos
Dpl 95-8; Ber 97-1

Dhr. P. Kruijk
Ber 68-5

Dhr. S. Kruijk
Ber 02-08

Dhr. J. de Lange
Ber 75-5
MFO

Dhr. E.A.J. Lipholt
Dpl 88-2

Dhr. E. van der Looij
Dpl 93-5

Dhr. R. Marchal
Ber 82-5

Dhr. W.E. Modderman
Dpl 76-1

Dhr. E.B. van der Ploeg
Dpl 88-2

Dhr. M. Reul
Dpl 92-10
UNPROFOR

Dhr. G.J. Spijksma
BBT 94-3

Dhr. A.J. van der Schouw
Dpl 92-10; BBT 94-3

Dhr. J. van Uffelen
Ber 58-3

Dhr. J.F. Vocht
KVV 92-2

Dhr. C. Vroegh
Dpl 75-3; Ber 76-5
IPTF

Dhr. H. Vroegh
Dpl 65-5

Dhr. V.C.J. Verstraten
Dpl 85-4

Dhr. L. van Wezel
Dpl 79-1; Ber 80-1

Dhr. J.B. van Zadelhof
Dpl 88-4

Wij heten u van harte welkom. In totaal vormen nu 2259 SMC'ers, die dienen of gediend hebben bij de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen of het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee (of hun partners) en afkomstig zijn uit alle delen van onze bevolking, een substantiële kring van vrienden rondom de Koninklijke Marechaussee.

Het bestuur

Overleden

Dhr. T.S. Boendermaker
Geboren 3 januari 1946
Overleden 17 augustus 2022
Ber 65-5

Dhr. B.M. van Dulmen
Geboren 13 mei 1926
Overleden 26 juni 2022
Ber; 4 DMC; Ned. Indië; 2 MP
IV

Dhr. W. Eising
Geboren 14 oktober 1925
Overleden 1 april 2022
Ber 46-0

Dhr. J.H. Flierman
Geboren 9 januari 1945
Overleden 16 mei 2022
Dpl 64-4

Dhr. J.G. Jiskoot
Geboren 23 januari 1936
Overleden 4 september 2022
Ber

Dhr. W.H. Mués
Geboren 18 augustus 1945
Overleden 13 mei 2022
Ber 64-4

Dhr. F. Stins
Geboren 27 september 1935
Overleden 15 augustus 2022
Dpl 55-3

Bestuur en redactie van
Stichting Marechaussee
Contact betuigen de
nabestaanden hun medeleven
en wensen hen sterkte toe.

Stichting Marechaussee Contact
Postbus 125, 7590 AC Denekamp
www.marechausseecontact.nl

Voorzitter

André Peperkoorn
voorzitter@marechausseecontact.nl

Vicevoorzitter

Ed Cousin
vice.voorzitter@marechausseecontact.nl

Secretaris

Pier Scholte
Postbus 125, 7590 AC Denekamp
0049-5941999099
alg.secretaris@marechausseecontact.nl
(eveneens adres voor het melden van overlijden van SMC'ers)

Penningmeester

Piet van Sprang
0252-674279
penningmeester@marechausseecontact.nl
Bankrekening: NL82 INGB 0003 9121 06 t.n.v.
SMC te Nieuw-Vennep (BIC: INGBNL2A)

Administratie en werving

Gerrit Sels
Vrouwenzandstraat 22, 1443 WK Purmerend
0299-471242 / 06-22444926
ledensecretaris@marechausseecontact.nl
(inschrijven/opzeggen, wijzigen van (e-mail)adressen
e.d. en informatie over en verwerking van bijdragen;
voor bankrekening, zie penningmeester)

Reünievereniging Marechaussee Contact (RvMC)

Gerrit Reloe
Hastelweg 275, 5652 CV Eindhoven
06-30989598
reuniecommissie@marechausseecontact.nl
Bankrekening: NL22 INGB 0007 5300 25
t.n.v. RvMC te Eindhoven
(alleen voor eigen bijdragen bij evenementen)

Reservisten en veteranen

Bert van Horen
06-47776806
veteranen@marechausseecontact.nl

Coördinator nuldlijnsondersteuning

Dirk van Harten
Oude Lagezoom 3, 4328 ED Burgh Haamstede
0111-720326 / 06-38655572
dvhartens@zeelandnet.nl

Redactie en Communicatie

Martin Aalbers
redactie@marechausseecontact.nl

Webredacteur

Joop Blanken
webredactie@marechausseecontact.nl

Redacteur e-mailnieuwsbrief

Joop Blanken
stmarcontact@gmail.com

Commandant Koninklijke Marechaussee

Postbus 90615, 2509 LP Den Haag

Stichting Marechaussee Contact

De Stichting Marechaussee Contact (SMC) is een ideële stichting zonder winstoogmerk, op 24 oktober 1977 opgericht te Buren (Gelderland). SMC is aangesloten bij het Veteranen Platform en onderhoudt nauwe banden met onder meer de Koninklijke Marechaussee, het Veteranen Instituut en het Museum der Koninklijke Marechaussee.

De Koninklijke Marechaussee is een militaire politieorganisatie waarin in het verleden het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie in Nederlands-Indië zijn opgegaan. Zowel beroeps- als dienstplichtig personeel, dat gediend heeft bij de Koninklijke Marechaussee en/of bovengenoemde korpsen, wordt van harte uitgenodigd zich aan te melden bij SMC. Uiteraard is actief dienend personeel van de Koninklijke Marechaussee van harte welkom.

Doelen

SMC heeft tot doel het onderhouden of vernieuwen van vriendschappelijke banden tussen hen die in het heden of verleden als militair of burger werkzaam waren of zijn bij de Koninklijke Marechaussee, Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee en Korps Politietroepen. Tevens draagt SMC ertoe bij dat belangstelling voor en verbondenheid met de Koninklijke Marechaussee en de nauw daarbij betrokken instellingen levendig wordt gehouden. SMC wordt bij het realiseren van haar doelen ondersteund door ongeveer 2250 begunstigers.

Hoe?

SMC tracht haar doel onder meer te realiseren door het:

- organiseren van contactbijeenkomsten, excursies en reünies
- deelnemen aan herdenkingen
- tonen van onderling medeleven bij lief-en-leedgebeurtenissen
- aandacht schenken aan hoogtijdagen van de Koninklijke Marechaussee
- uitgeven van Marechaussee Contact, zesmaal per jaar
- informeren via de website www.marechausseecontact.nl
- verzenden van een wekelijkse e-mailnieuwsbrief
- ondersteunen van de veteranenzorg binnen de Koninklijke Marechaussee
- beantwoorden van specifieke vragen
- geven van voorlichting

SMC'er worden?

Woonst u in Nederland dan is de jaarlijkse bijdrage € 15,-. Heeft u een adres in het buitenland dan is de bijdrage € 20,- (in verband met hogere portokosten).

Bij aanmelding voor minimaal twee jaar ontvangt u zolang de voorraad strekt als welkomstgeschenk het boek 'Nederlandse gendarmes'.

Aanmelden kan op www.marechausseecontact.nl of scan de QR-code.

Reünievereniging Marechaussee Contact (RvMC)

In het kader van de Raamregeling Reüniefaciliteiten (ministerie van Defensie 2010) is in 2013, onder de paraplu van SMC, een reünievereniging opgericht. RvMC is opgericht tegen de achtergrond van kostenvergoeding op grond van de Defensie Regeling Reüniefaciliteiten. Elke SMC'er die veteraan, oorlogs- of dienstslachtoffer of postactief is, wordt automatisch en kosteloos lid van RvMC, tenzij hij of zij hiertegen bezwaar aantekent. Wel of niet lid zijn van RvMC heeft geen enkele consequentie voor de dienstverlening aan SMC'ers. Het vfonds ondersteunt de activiteiten van RvMC.

Nuldlijnsondersteuning

Het Veteranen Platform, de Samenwerkende Veteranenontmoetingscentra en het Veteranen Instituut namen het initiatief tot het bieden van gestructureerde nuldlijnsondersteuning aan veteranen, militaire dienstslachtoffers en hun directe relaties. SMC participeert in dit ondersteuningsinitiatief. Het vfonds financiert dit met gelden uit de Nationale Postcode Loterij.

HET MUSEUM DAT OVER GRENZEN GAAT

Het Marechausseemuseum in Buren is dé plek om verhalen over de Koninklijke Marechaussee te delen. Het museum is in de afgelopen jaren geheel vernieuwd en brengt nu verhalen over het heden en verleden. Nieuw:

DE KRIJGSMACHT BESCHERMT WAT ONS DIERBAAR IS

De Nederlandse krijgsmacht zorgt voor de veiligheid van iedereen in Nederland en beschermt ons tegen geweld binnen én buiten onze grenzen. Militairen verdedigen Nederland, de (economische) belangen en bevriende landen. Ze ondersteunen niet alleen bij dreiging maar ook bij rampen. De krijgsmacht beschermt alles wat ons dierbaar is. In de tentoonstelling maak je kennis met de krijgsmacht in de breedste zin van het woord. Van organisatiestructuur tot kosten, zowel letterlijk als figuurlijk, en van missies tot nationale inzet.

DE GOUDEN KAMER

Op de begane grond van het museum is een unieke zaal ingericht: de Gouden Kamer. Hier komt al het moois uit de collectie bijeen, van schilderijen tot onderscheidingen, van gedenkborden tot sabels, en van uniformen tot fraai bewerkt zilverwerk. De zaal is voor publiek te bezoeken, maar kan ook gehuurd worden voor vergaderingen, recepties of zelfs diners in een bijzondere ambiance, in het grootste monumentale pand van de stad Buren. De Gouden Kamer geeft ons de gelegenheid een groter deel van de collectie te laten zien dan normaal mogelijk is. Nieuwsgierig naar de verhuurmogelijkheden?

Neem dan contact op via:

reserveringen@marechausseemuseum.nl.

OOK TE ZIEN

- *Dossier Oss*, roerige tijden in aanloop naar de Tweede Wereldoorlog
- *Marechaussees van Oranje*, de dilemma's van

- marechaussees in de Tweede Wereldoorlog
- *Ik beloof trouw*, de mens in het uniform
- *Zij aan zij*, de groeiende rol van vrouwen bij de Koninklijke Marechaussee
- *Memento Mori*, gedenk hen die vielen tijdens de uitoefening van hun werk voor onze vrijheid, waaronder Wachtmeester der Eerste Klasse van de Koninklijke Marechaussee, Jeroen Severs uit Buren
- *Het M-lab*, ga zelf aan de slag en ontdek wat de Marechaussee allemaal doet

VOOR JONG EN OUD

Er zijn activiteiten voor alle leeftijden: vraag ernaar bij de kassa, en vergeet niet ook even buiten bij de auto's te gaan kijken. Wie durft de zwaailichten aan te zetten?

